

SKLEP SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 10. marca 2005

v zadevi C-178/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht) Franz Marhold proti Zvezni deželi Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Člen 104(3) Poslovnika — Delavci — Uradniki, ki delajo v nacionalnem javnem sektorju — Univerzitetni profesor — Odobritev posebne letne premije)

(2005/C 182/39)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-178/04, katere predmet je predlog Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki je prispel na Sodišče dne 15. aprila 2004, v postopku Franz Marhold proti Zvezni deželi Baden-Württemberg, je Sodišče (četrti senat), v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues in E. Levits (poročevalec), sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 10. marca 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

Člen 39 ES nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne prizna pravice do posebnega dodatka uslužbencu, ki je opustil svoje funkcije pred 31. marcem naslednjega leta, da bi se zaposlil v javni upravi druge države članice, medtem, ko je ta priznala pravico do takšnega posebnega dodatka, kadar je nova zaposlitev uslužbenca v nacionalni javni upravi.

⁽¹⁾ UL C 156, 12.6.2004.

SKLEP SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 22. februarja 2005

v zadevi C-480/04: kazenski postopek proti Antonello D'Antonio ⁽¹⁾

(Predlog za predhodno odločanje — Nedopustnost)

(2005/C 182/40)

(Jezik postopka: italijanščina)

V zadevi C-480/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES z dne 2. novembra 2004 Tribunale di Viterbo (Italija), ki je na Sodišče prispel dne 17. novembra 2004, v kazenskem postopku proti Antonello D'Antonio, je Sodišče (četrti senat), v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, N. Colneric in K. Schiemann (poročevalec), sodnika, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 22. februarja 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je Tribunale di Viterbo vložil z odločbo z dne 2. novembra 2004, je očitno nedopusten.

⁽¹⁾ UL C 31, 5.2.2005.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji, vložena dne 18. marca 2005

(Zadeva C-128/05)

(2005/C 182/41)

(Jezik postopka: nemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Dr. Dimitris Triantafyllou, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 18. marca 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Avstriji.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Republika Avstrija ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 6, 9(2)(b), 17, 18 in 22(3 do 5) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero⁽¹⁾, s tam, da je davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega bivališča v Avstriji, in ki v Avstriji opravljajo prevoz ljudi, dovolila, da ne predložijo davčnih napovedi in ne plačajo neto zneska davka na dodano vrednost, če je njihov letni promet manjši od 22.000 evrov, izhaja v tem primeru iz tega, da je znesek dolgovanega davka na dodano vrednost enak izvedenemu davku na dodano vrednost, in uporabo poenostavljene ureditve pogojuje s tem, da avstrijski davek na dodano vrednost v računih, oziroma v dokumentih, ki izhajajo z njene strani, ni izkazan.

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Za davčne zavezance s stalnim prebivališčem v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki opravljajo prevoz ljudi čez mejo, v Avstriji od 1.4.2002 velja poenostavljena ureditev. Davčnim zavezancem je dovoljeno, da ne oddajo davčne napovedi in ne plačajo neto zneska DDV, če njihov letni promet v Avstriji ne presega 22.000 evrov. Ureditev izhaja iz tega, da v tem primeru znesek dolgovanega davka na dodano vrednost ustreza izvedenemu davku na dodano vrednost. Istočasno davčni zavezanci, ki uporabljajo to poenostavljeno ureditev, avstrijskega DDV v svojih računih, oziroma dokumentih, ki se pojavijo na njihovi strani, ne smejo izkazovati.

Ta ureditev naj ne bi bila v skladu s predpisi Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17.05.1977 (šesta direktiva o prometnem davku) in Odločbo Sveta 2001/242/ES z dne 19.05.2001.

Komisija navaja, da navedena direktiva sicer vsebuje možnost pavšalne ureditve za mala podjetja, vendar v avstrijski ureditvi uporabljeni pojem „malo podjetje“ (promet v Avstriji, manjši od 22.000 evrov), ne ustreza izrazu Skupnosti „malo podjetje“, ki se razlaga enotno. Nadalje naj ne bi bilo dokazano, da naj avstrijska pavšalna ureditev ne bi vodila k znižanju davka, ki bi presegal poenostavitev, ki stremi k odobritvi člena 24(1) navedene direktive. Oprostitev siceršnjih dolžnosti izstavitev računov, predložitve davčne napovedi in beleženja naj bi še naprej pomenila formalni vidik prekomerne poenostavitve.

Komisija zatrjuje, da sporna avstrijska ureditev tudi ne bi mogla biti sprejeta na podlagi omenjene odločbe Sveta. Ta odločba naj bi sicer pooblastila Republiko Avstrijo, da z odstopanjem od člena 11 navedene direktive od 1.1.2001 do 31.12.2005 obda-

včuje čezmejni prevoz oseb, ki ga opravljajo davčni zavezanci brez stalnega bivališča v Avstriji, s prevoznimi sredstvi, registriranimi v Avstriji, ta izjema pa naj bi se izrecno navezovala na pogoj, da bi morala biti v Avstriji prevožena pot na podlagi povprečne obdavčljive podlage obdavčena glede na vsako osebo in vsak kilometer.

⁽¹⁾ UL 1977, št. L 145, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Irski, vložena dne 22. aprila 2005

(Zadeva C-183/05)

(2005/C 182/42)

(Jezik postopka: angleščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Michel Van Beek, zastopnik, skupaj z Maître Matthieu Wemaëre, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 22. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Irski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da je Irška s tem, ko je omejila prenos določb v irsko pravo, in sicer člena 12(2) in člena 13(1)(b) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽¹⁾ na tiste vrste, ki so navedene v Prilogi IV Direktive, ki se pojavljajo na Irskem, ravnala v nasprotju z omenjenima členoma 12(2) in 13(1)(b) te Direktive in s svojo obveznostjo po Pogodbi,

— ugotovi, da je Irška s tem, ko ni sprejela vseh določenih nujnih ukrepov za učinkovito izvajanje sistema strogega varstva, ki ga določa člen 12(1) Direktive 92/43/EGS, kršila naveden člen 12(1) te Direktive in svojo obveznost po Pogodbi,

— ugotovi, da je Irška s tem, ko je ohranila določbe irske zakonodaje, ki niso skladne z določbami členov 12(1) in 16 Direktive 92/43/EGS, kršila navedena člena 12(1) in 16 te Direktive in svojo obveznost po Pogodbi,

— Irski naloži plačilo stroškov.